

INAUGURACIÓ DEL CURS BÀSIC 98-99 de l'ESCOLA DE POLICIA DE CATALUNYA

Mollet del Vallès, 8 d'octubre de 1998, 12'00 h.

Conseller Xavier Romeu Nolla

Benvinguts tots a l'Escola de Policia de Catalunya, que serà la seva llar durant els propers nou mesos.

Vagi per endavant, la meva felicitació a tots els presents per haver-se guanyat el dret de ser, avui, aspirants al cos de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra o als cossos de Policia Local.

Avui han fet solament un primer pas, i no pas el més difícil, de tot un camí al qual dedicaran els millors anys de la seva vida.

Tenen a la seva disposició un professorat i un equip directiu i administratiu altament qualificat; unes instal·lacions modernes i uns instructors de pràctiques experimentats. Any rera any, l'Escola de Policia fa un gran esforç per a oferir una qualitat d'ensenyament.

Tindran, doncs, a la seva disposició, un equip docent que afegeix al seu prestigi com a docents la seva il·lusió en fer de tots Vostès uns policies que enorgulleixin el cos al que pertanyen.

La seguretat és, al mateix temps, un bé col·lectiu i un bé individual, que no pot ser garantit solament amb l'ús de la força; per això, la seva funció no és solament, ni tan sols principalment, repressiva.

Vostès són, seran, la policia del segle XXI. Vostès encetaran en l'exercici de la seva professió un nou mil·leni; Vostès seran la policia del futur. Una policia cada cop més organitzada en dos

àmbits: un primer àmbit territorial, i un altre d'especialització. És pensant en el primer àmbit, en el territorial, en el que té un contacte directe i quotidià amb les persones, que els voldria fer unes reflexions.

En una societat democràtica, plural i multicultural, la prioritat no és mantenir l'ordre públic, sinó garantir la convivència pacífica, i això vol dir actuar preventivament sobre els elements de conflicte social que l'amenacin abans de que aquesta es trenqui i, fins i tot, fer pedagogia dels valors que contribueixen a preservar-la.

Això no es pot fer des de fora de la comunitat a la que han de servir, des del distanciament de la seva problemàtica ni l'allunyament de la seva gent. El ciutadà no ha de veure en l'agent de policia un membre llunyà, aliè a la comunitat; no n'hi ha prou amb què el vegi passar, hi ha d'entrar en contacte, l'ha de sentir com a seu, com a membre de la seva comunitat, com un més.

La seguretat no és un valor que pugui medir-se amb paràmetres objectius, sinó que és, per damunt de tot, un valor subjectiu. Més important que les dades estadístiques de criminalitat és que la gent se senti segura, que cada membre de la nostra comunitat se senti protegit i identificat amb els agents encarregats de defensar-lo i amb els mètodes emprats per a fer-ho.

És en aquesta nova premissa en què es basen totes les reformes recents dels models policials arreu del món. I és també aquesta filosofia la que ens ha dut a defensar, dissenyar i implantar el model policial català.

Aquest és el veritable objectiu. No la substitució d'un uniforme per un altra, sinó la substitució d'un model i d'una cultura policial secular per una de nova, amb el valor afegit que això suposa.

Tots, també les instàncies centrals, estem compromesos en donar una millor qualitat de servei als nostres ciutadans amb un model policial propi, i des del reconeixement de la tasca duta fins ara pels CFSE, des del més gran respecte per la professionalitat dels seus cossos, hem enfrontat el repte de substituir-los per a implantar una cultura policial pròpia, feta a mesura de les necessitats i de la sensibilitat del nostre poble.

Aquest canvi de cultura policial, ara més que mai, volem que es faci palès molt especialment en l'àmbit de la policia territorial. Certament, que l'altra esfera: el de la policia d'investigació i les brigades especialitzades, es veuran també imbuïdes de la filosofia del model català, però és sobretot en els àmbits policials que quotidianament estan en contacte amb els ciutadans que aquest valor afegit del què parlàvem s'ha de fer més tangible.

No pensin, però, que pel sol fet de pertànyer als cossos de Policia de Catalunya, aquest objectiu ja els és assolit. Cadascun dels seus agents, cadascú de Vostès, si superen aquest curs bàsic, s'haurà de fer mereixedor, personalment i intransferiblement, de la confiança i de la complicitat dels ciutadans als que serviran, perquè solament així podran exercir una funció pedagògica entre ells.

S'equivoca aquell de Vostès que cregui que complirà com a bon policia si es limita a perseguir el delicte i fer complir la llei. Ser policia, ser un BON policia, és molt més que això.

S'equivoca també qui de Vostès pensi que la seva formació policial s'esgota en el codi penal, i que no li calen altres aptituds més que una bona formació física i punteria en el tir. Ser un BON policia és molt més que tot això.

A l'Escola de Policia de Catalunya els ensenyaran no solament els coneixements teòrics i les habilitats físiques que requerirà la seva

professió, sinó també una filosofia de vida: obrin les seves ments i els seus cors a aquesta filosofia, que és tan important com tota la resta d'assignatures que tindran.

Els caldrà, doncs, conèixer a cadascun i donar-se a conèixer; escoltar-los primer per garantir que seran escoltats quan els parlin; imbuir-se de les problemàtiques locals per a preveure les actuacions policials més adients; identificar els focus de conflicte social per a poder gestionar-los i evitar que derivin en confrontacions transgressores; saber els interessos individuals dels seus conciutadans per a preveure eventuais conflictes entre ells; conèixer els seus hà

$TM' \supset C @' @ \dagger \partial \approx \therefore \phi 1 \partial \Rightarrow \supset @ \approx \textcircled{X} \supset C @' \times^{3'} \wedge'^3 \cup @ \sim C @' @ C \partial \dagger' @$
 $\sim C @ \therefore \phi 1 \textcircled{C} \Rightarrow @ @ @ \therefore \phi 1 \partial^3 \textcircled{C} \Rightarrow @ \textcircled{R} \textcircled{C} \Rightarrow @ \therefore \phi 1 \textcircled{C}^3 @ \ddot{\partial}'' @ @^3 \bullet$
 $@ \cup \supset \partial \therefore \phi 1 \Rightarrow \partial \supset \textcircled{C} \dagger \dagger' \acute{o}$.

Si algú de Vostès no és capaç d'assumir aquest compromís personal amb la gent; si hi ha algú entre Vostès que en l'exercici de la funció policial solament hi sap veure una sortida professional segura; si algú de Vostès pensa que ser membre d'un cos de policia no té altres connotacions que les de qualsevol funcionari; Si algú de Vostès pensa així, s'ha equivocat; mai podrà ser un bon policia i, a més, la seva tasca se li farà cada dia més feixuga.

Tenen per endavant tot un curs, nou mesos, per a fer aquesta reflexió, i repensar-s'ho si no senten dins seu una veritable vocació de servei.

Des de l'administració, procurarem donar-los totes les eines per a garantir-los unes condicions òptimes per a exercir aquesta responsabilitat.

Si, com espero i desitjo, Vostès aconseguen fer realitat la seva aspiració de pertànyer als cossos de policia de Catalunya, hauran de tenir sempre molt present no només tots els ensenyaments

teòrics i pràctics que rebran en aquesta escola, sinó per damunt de tot, la vocació de servei que els ha mogut a aquesta aventura vital, el tarannà i els valors que han d'inspirar totes les seves actuacions i el compromís que des d'ara adquireixen de fer-se mereixedors de la confiança que els ciutadans dipositen en la seva policia.

Vostès seran l'exponent tangible del model policial català; i serà a través de Vostès que els ciutadans el jutjaran. Tindran, doncs, una gran responsabilitat davant la seva comunitat; una responsabilitat que no s'iniciarà ni acabarà amb la jornada laboral, sinó que serà inherent a la seva persona.

Espero veure'ls a tots en la cerimònia de graduació. Si ho aconsegueixen, seran investits com a agents de l'autoritat; però el que des d'ací no els podem donar, el que solament Vostès poden guanyar-se a pols, dia a dia, és l'autoritat moral.

Sense autoritat moral no podran exercir bé les funcions preventives i pedagògiques que han de constituir l'essència de la seva tasca; cultivin, doncs, tant com la punteria en el camp de tir, les virtuts de la contenció, de la tolerància, de la prudència i de la solidaritat amb els qui l'envolten.

Tot això suposa i exigeix un alt grau de sacrifici personal, de capacitat d'entrega, de proïsme, de superació contínua. Però, com totes les grans aventures humanes, la recompensa és igualment gran.

Vostès contribuiran, directament, individualment, intransferiblement, a fer una societat més justa, més segura, més tolerant. Tindran un paper cabdal en el grau de convivència social on exerceixin la seva professió.

Aquesta és la seva responsabilitat. Personal, intransferible,

inel·ludible. Però no oblidin mai que en aquest repte no estan sols. Les autoritats en matèria de seguretat, també tenim les nostres responsabilitats, i des d'ací em comprometo a no defugir-les, a continuar-hi dedicant el mateix esforç i il·lusió que els demano a tots Vostès.

Nosaltres treballarem i vetllarem perquè l'organització policial a la que Vostès s'incorporaran sigui eficaç, justa i equilibrada, i, sobre tot, per a que Vostès s'hi sentin implicats, s'hi sentin còmodes, se'n sentin una part petita, però indispensable.

Nosaltres vetllarem també per a que aquesta organització els permeti acomplir les seves legítimes aspiracions de promoció professional; per a que no els faltin mitjans ni formació; per a que tinguin accés a tots els graus de comandament si el seu esforç els en fa mereixedors.

I nosaltres també, des de la nostra pròpia responsabilitat, assumirem el desgast i les crítiques d'aquelles actuacions policials que, malgrat ésser necessàries, puguin ser atacades des d'algun sector de l'opinió pública. Comptaran sempre amb la defensa institucional de les seves actuacions si aquestes s'ajusten als principis que abans els he exposat.

Facin-se, doncs, dignes de pertànyer al seu cos policial, facin-se mereixedors de la confiança dels seus comandaments i dels ciutadans, que nosaltres, les autoritats en aquest àmbit, dedicarem tots els nostres esforços en fer que el cos policial al que pertanyeran sigui digne de tenir-los a Vostès.

Si volem que Catalunya sigui un país desenvolupat econòmicament;

si volem que Catalunya sigui un país on l'accés a l'ensenyament i

la cultura estigui garantit a tothom;

si volem que Catalunya sigui un exponent del que s'anomena l'Estat del Benestar Social;

si treballem per tot això i si és aquest l'objectiu que ens mou i ens il·lusiona cada dia, ens caldrà tenir molt en compte que no ens en sortirem: si no com capaços d'aconseguir la cohesió social i l'equilibri territorial intern;

si no som capaços de generar i transmetre el sentiment de confiança en el futur que solament l'equitat, el reforçament del sentit de la responsabilitat individual i la solidaritat personal ens donaran.

Ens cal, en definitiva, per garantir el progrés del país, una societat justa i oberta, segura i solidària.

Vostès, la policia del demà, hi jugaran un paper important; potser un dels més cabdals.

Voldria, avui, recordar-los uns versos d'en Miquel Martí i Pol (*), perquè penso que la seva crida resumeix molt bé el que tots esperem de Vostès:

"Sobretot, no oblidis que el teu temps és aquest temps que t'ha tocat viure, no un altre, i no en desertis quan et sentis cridat a prendre part (...) car el teu lloc només tu pots omplir-lo."

Jo també els demano que participin en aquest repte de fer una societat més justa, més oberta, més segura i més solidària. Els demano que hi treballin cada dia de la seva vida, que s'hi impliquin amb tota la seva intel·ligència, amb tota la seva ànima, amb tota la seva il·lusió.

Gràcies, per endavant, en nom de tota la societat.

(*) Miquel Martí i Pol, "Vint-i-set poemes en tres temps i altres reculls", 1972